

[Thorvil Kristensen.]

kommer mig, at den højtærede minister gik lidt for let hen over den mangel, som det jo har været i trustkommissionens arbejde, at de fornødne undersøgelser af det praktiske materiale og det praktiske erhvervsliv kun i ringe grad var gennemført. Når kommissionen selv i sin betænkning erkender disse mangler, vil det jo være rimeligt, at den højtærede minister også gør det.

Jeg siger dette, fordi jeg gerne påny vil understrege vigtigheden af det, jeg sagde sidst. Det er jo lovforslagets hensigt, at forbudsbestemmelserne i lovforslaget først skal træde i kraft, når hele det materiale, der ligger i priskontrollen, er gennemarbejdet, så man har set på de enkelte aftaler indenfor forbudsafsnittet. Mit argument var, at denne gennemgang såvidt muligt og så langt muligt bør gennemføres, inden vi vedtager lovforslaget, så at vi ved mere om, hvad det er, vi vedtager, end vi ville vide, hvis vi skyndte os at gennemføre det nu i en hast. Jeg gentager, at det er ikke hensigten dermed at forhale en tilbundsgående eller en tilstrækkelig lovgivning om dette spørgsmål. Det er ikke min mening, og det er ikke venstres mening, at vi vil gå udenom det alvorlige spørgsmål, som det er, hvis vi kommer ind i en uheldig monopolistisk udvikling, men vi mener, at en lov, som er godt gennemtænkt og godt gennemarbejdet, af mange grunde er bedre end en lov, som er gennemført i hast, og uden at de fornødne undersøgelser er foretaget. Må jeg her henvise til, hvad det ærede medlem hr. Rager fremhævede. Jeg tror ikke, man kan få en lov, som alle erhverv vil erklære sig tilfreds med, og det mener jeg i og for sig heller ikke man skal stile efter, men jeg tror, man skal have en lov, som så mange som muligt kan se rimeligheden af, og dér tror jeg vi kan gøre en del ved at få tingene mere undersøgt.

Når den højtærede minister frarådede, endda stærkt frarådede, at vi tog arbejdsmarkedets problemer op, må jeg dertil sige, at jeg synes, den højtærede ministers begrundelse var meget tynd. Den højtærede minister sagde, at når man var gået udenom dette i kommissionen, var det, fordi arbejdet var uoverkommeligt, fordi stoffet var for stort. Det havde dog været mere realistisk, og hvis jeg må have lov at

sige det, mere modigt at sige ligeud, at man er gået udenom dette spørgsmål, hovedsagelig fordi det er så delikat et område, fordi man er klar over, at man let kommer på tværs af vigtige interesser, og når den højtærede minister citerer Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i denne forbindelse, minder det mig om de mange udtalelser, vi har fået fra forskellige erhvervsorganisationer med kærlighedserklæringer til liberaliseringen. Jeg er ikke altid sikker på, at disse udtalelser bør noteres til parikurs.

Jeg takker for udtalelsen om, at spørgsmålet om domstolenes stilling skal indgå i udvalgets forhandlinger. Jeg tillægger det meget stor betydning, at man får en rigtig definition af domstolenes stilling i lovforslaget.

Må jeg så til sidst om spørgsmålet forhandlingsvilje sige, at jeg har ligesom det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) med stor interesse bemærket mig den udtalelse, der indeholdtes i socialdemokratiets sommerprogram om, at der bør være et samspil mellem almindelige private, kooperative og offentlige virksomheder. Jeg tror, dette er rigtigt; vi kan have forskellige meninger om, hvor vægten skal lægges indenfor dette samspil mellem forskellige faktorer. Det er vel i virkeligheden udtryk for den erkendelse, som efterhånden omtrent alle partier i denne sal er nået til, nemlig at fremtiden her i landet hovedsagelig vil karakteriseres af et erhvervsliv på privat grundlag. Når dette er tilfældet, må vi alle være interesserede i, at dette private erhvervsliv ikke udarter til monopolmisbrug o. lign.; det må være denne lovs formål at forhindre dette — jeg understreger igen, at det almindelige økonomiske klima i landet jo nok er endnu vigtigere, men også denne lov er vigtig — dertil skal den sigte, og en saglig forhandling om den nærmere udformning i så henseende vil vi fra venstres side være med til.

Weikop: Det ærede medlem hr. Rager mindede mig om, at jeg engang havde sønderlemmet et prislovsforslag og så senere — 8 dage efter, tror jeg det ærede medlem sagde — gennemførte jeg som minister selv forslaget. Men det ærede medlem hr. Rager glemte, at da jeg dengang sønderlemmede den prislov og rettede en skarp